

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.: 20090900

Fagligt Fælles Forbund

for

A

mod

Benzin- & Oliebranchens Arbejdsgiverforening

for

Danish Refuelling Services I/S

Sagen blev mundtligt forhandlet den 26. april 2010 med højesteretsdommer Poul Søgård som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, driftschef Bo Ivert Andersen og driftsleder Kurt Hansen.

Klager har principalt nedlagt påstand om underkendelse af afskedigelsen, subsidiært at virksomheden tilpligtes at betale en af Afskedigelsesnævnet nærmere fastsat godtgørelse for usaglig afskedigelse i henhold til Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen angår afskedigelsen af A, som har været ansat som chauffør i virksomheden siden 2003. I en periode på ca. 4 måneder fra november 2008 til februar 2009 har han været tillidsrepræsentant, og han har i den periode startet en fagretlig sag om virksomhedens vagtplaner.

Den 27. august 2009 blev A afskediget. Han blev fritstillet i opsigelsesperioden. Afskedigelsen var begrundet i den generelle afmatning efter sommerperioden og den nedgang, virksomheden har haft i antallet af tankninger. Samtidig blev yderligere to medarbejdere med henholdsvis 9 og 8 års anciennitet afskediget og fritstillet. I fritstillingsperioden opsagde en fjerde chauffør selv sin stilling, og virksomheden ansatte i hans sted en tidligere ansat medarbejder, som var fratrukket i marts 2005.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Det er ubestridt, at der på tidspunktet for virksomhedens opsigelse af A og yderligere to medarbejdere forelå arbejdsmangel, som kunne begrunde opsigelse af tre medarbejdere.

Det følger af Afskedigelsesnævnets faste praksis, at det i en sådan arbejdsmangelsituation tilkommer arbejdsgiveren ud fra saglige hensyn at afgøre, hvem af de ansatte der skal afskediges.

A nød ikke særlig beskyttelse i forhold til kollegerne som følge af anciennitet eller af andre grunde, og det er derfor op til klager at påvise, at afskedigelsen var båret af usaglige hensyn.

Efter bevisførelsen findes der ikke grundlag for at antage, at A's virksomhed som tillidsrepræsentant har haft betydning ved valget af ham som en af de medarbejdere, der skulle afskediges. Der er heller ikke i øvrigt grundlag for at antage, at afskedigelsen var usaglig, jf. Hovedaftalens § 4, stk. 3. Det bemærkes herved, at virksomheden ikke har været forpligtet til at annullere afskedigelsen, da der i fritstillingsperioden – som følge af en medarbejders egen opsigelse – blev en stilling som chauffør ledig. Virksomheden vil derfor skulle frifindes for klagers påstande.

Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 2. juni 2010

Poul Søgaard